

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Toma Nadejda,

Alerguș Constantin

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, de către partea vătămată Gudima Vasile și de către avocatul Panaghiu Alexandru în numele inculpaților Gandrabura Alexandru, Butuc Sergiu și Radu Iurie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 iunie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014 în cauza penală privindu-i pe

Gandrabura Alexandru Andrei, născut la 23 martie 1970, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Teiului nr. 1;

Butuc Sergiu Ion, născut la 01 septembrie 1976, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Ion Creangă nr. 78, ap. 1;

Radu Iurie Efim, născut la 22 iulie 1969, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Ion Creangă nr. 78, ap. 1.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 19.03.2010-22.06.2011 (prima instanță)
2. 02.08.2011-24.12.2014 (instanța de apel)
3. 12.03.2015-09.06.2015 (instanța de recurs).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 iunie 2011, Gandrabura Alexandru Andrei, Butuc Sergiu Ion și Radu Iurie Efim au fost condamnați fiecare în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la câte 3 ani fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an 6 luni pentru fiecare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea în mod

solidar de la inculpați, în beneficiul părții vătămate Gudima Vasile, a prejudiciului material în sumă de 8626, 67 lei și a prejudiciului moral în sumă de 6000 lei. În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Gandrabura Alexandru Andrei, Butuc Serghei Ion și Radu Iurie Efim de comun acord și după o înțelegere prealabilă, la 02 septembrie 2009 în jurul orelor 22:00, aflându-se în com. Trușeni, str. Gheorghe Ureche, 73, mun. Chișinău, la domiciliul cet. Gudima Vasile, având intenția de a provoca ultimului leziuni corporale medii, au inițiat un conflict, aplicându-i lui Gudima Vasile mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul, prin ce i-au cauzat părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 476 D din 05.03.2010, vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, partea vătămată Gudima Vasile și avocatul Harea Vasile în numele inculpaților Gandrabura Alexandru, Butuc Sergiu și Radu Iurie, prin care au solicitat următoarele:

- *procurorul* – casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și anume Gandrabura Alexandru și Radu Iurie la câte 5 ani închisoare, cu excutare în penitenciar de tip închis, iar Butuc Sergiu la 6 ani închisoare, cu excutarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În motivarea cerințelor sale procurorul a criticat soluția de individualizare a pedepselor stabilite inculpaților, indicând că aceștia pe parcursul judecării cauzei au avut un comportament agresiv față de participanții în proces și față de instanță, manifestat prin injurii și provocări, fiind fixate și tentative de intimidare prin amenințări cu răfuială fizică a părții vătămate și a martorilor. S-a indicat că nu a fost apreciată lipsa cărorova circumstanțe atenuante sau agravante, precum și faptul că inculpatul Butuc Sergiu a fost anterior judecat. Reieșind din cele expuse procurorul a indicat că a fost greșită concluzia instanței de fond privind posibilitatea corectării inculpaților cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate, prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal;

- *partea vătămată* – casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpaților să le fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate, iar acțiunea civilă să fie admisă integral. În motivarea cerințelor sale, partea vătămată a exprimat dezacordul său în privința soluției de individualizare a pedepselor inculpaților, deoarece, după părerea sa, nu s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpaților, care pe tot parcursul procesului penal au dus în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, încercând să prezinte probe false, concomitent intimidând participanții la proces prin comportament agresiv.

La fel, s-a indicat asupra netemeinicii concluziilor privind admiterea parțială a acțiunii civile, fără o motivare corespunzătoare, precum și asupra absenței unei expunerii în privința mai multor probe prezentate în cadrul

cercetărilor judecătorești (răspunsul din 20.04.2011 de la Ministerul sănătății, certificatul de invaliditate, copia hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10.06.2010);

- *avocatul* - casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați de sub învinuirea în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, invocînd că inculpații s-au aflat în stare de legitimă apărare, respingînd atacul părții vătămate, care se manifesta prin atac cu o sticlă spartă și lovirea în față a lui Gandrabura A. S-a mai indicat și faptul că nu a fost stabilit cu certitudine dacă fracturile coastelor părții vătămate au fost provocate prin acțiunile inculpaților, motiv pentru care ultimii nu puteau fi puși sub învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014, care a fost pronunțată integral la 21 ianuarie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că în urma cercetării probelor administrate s-a concluzionat că instanța de fond corect și legal a constatat prezența în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lor, iar poziția inculpaților a fost considerată drept o tactică de apărare.

Referitor la argumentele apărării precum că nu ar fi fost stabilită vechimea leziunilor corporale cauzate părții vătămate, instanța de apel a indicat la lipsa dubiilor ce ar pune la îndoială faptul că aceste leziuni au fost provocate anume în ziua incidentului, în urma loviturilor aplicate de către inculpați, fapt ce a fost susținut prin declarațiile medicului care a efectuat radiografia, martorul Cepoida Elena, precum și prin declarațiile martorului Toma Alexandru, în susținerea acestor circumstanțe indicîndu-se și răspunsul Ministerului Sănătății al RM din 20.04.2011.

Argumentul avocatului, precum că conflictul ar fi fost generat de către partea vătămată, a fost apreciat critic, deoarece din declarațiile părții vătămate, cît și a martorilor, s-a adevărit cu certitudine că conflictul iscat la data de 02.09.2009, a fost inițiat anume de către Butuc Serghei, care ulterior a generat într-o bătaie, în cadrul căreia inculpații i-au aplicat părții vătămate multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului.

A fost considerat lipsit de temei de fapt și argumentul precum că inculpații s-ar fi aflat în stare de legitimă apărare, or, legitima apărare presupune săvârșirea unei fapte pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Însă, în cazul dat inculpatul Gandrabura Alexandru i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu capul în față, după ce ultimul ținea în mîna un ciob din

sticlă întru a se autoapăra de inculpați. Mai mult decît atît, inculpații au atacat partea vătămată fiind în trei, primul fiind singur și recurgînd la metoda de autoapărare și anume ciobul din sticlă.

Nu a fost admis nici argumentul privind existența cărorva relații ostile între inculpați și partea vătămată deoarece faptul dat nu servea temei pentru aplicarea loviturilor față de partea vătămată.

A fost respins și argumentul privind faptul că pe parcursul ceremoniei din ziua de 02.09.2009, partea vătămată ar fi căzut jos de mai multe ori, aceasta deoarece potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 476 D, din 05.03.2010 „producerea leziunilor corporale depistate la partea vătămată Gudima Vasile în ansamblu de la cădere se exclude”.

Critic a fost apreciat și argumentul precum că partea vătămată ar fi fost în stare de ebrietate, deoarece rezultatul analizei de sînge la alcool nr. 326 din 09.04.2010, la data de 03.09.2009, a demonstrat că în sîngele părții vătămate nu se conținea alcool etilic.

Instanța de apel a respins argumentul privind atragerea la răspundere penală de mai multe ori pentru aceeași faptă a inculpaților, deoarece procesele contravenționale pornite în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional în privința acestora au fost anulate.

La individualizarea pedepsei inculpaților instanța de apel, ținînd cont de prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 și 76 Cod penal, a considerat că sancțiunea aplicată de către instanța de fond era întemeiată și motivată, fiind respectate cerințele legale vizate mai sus, iar pedeapsa aplicată față de inculpați era corectă, echitabilă și proporțională faptelor comise de către aceștia.

Cu referire la cerințele părții vătămate privind încasarea prejudiciului material și moral, instanța de apel a statuat asupra temeiniciei concluziei instanței de fond, avînd în vedere că cuantumul prejudiciului material de 37605,11 lei, nu a fost dovedit prin probe, or, după cum a menționat însuși partea vătămată, dînsul suferă de diabet zaharat, astfel că în permanență are nevoie de tratament și medicamente, însă acesta nu a demonstrat faptul că tratamentul a fost strict impus anume de urmările aplicării loviturilor de către inculpați.

Verificînd existența temeiurilor de fapt și de drept, întru susținerea acțiunii civile în latură morală instanța de apel a indicat că circumstanțele invocate de către partea vătămată în apel nu aveau suport probatoriu, or, cuantumul prejudiciului moral de 300000 lei era exagerat avînd în vedere gradul vătămărilor corporale cauzate, suferințele morale suportate de acesta, dar și posibilitățile reale materiale ale inculpaților, constatîndu-se că suma de 6000 lei va acoperi și va constitui un remediu pentru recuperarea suferințelor morale suportate de partea vătămată, fiind proporțională și echivalentă pagubei morale cauzate, or, însuși condamnarea inculpaților constituie în sine o

satisfacție morală pentru acesta.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, din motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile părții acuzării, cât și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel încât soluția în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților, este vădit neîntemeiată, incorect ajungându-se la concluzia stabilirii unei pedepse neprivative de libertate.

Se mai indică că la aplicarea pedepsei inculpaților nu s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal și nu s-a luat în considerație faptul că infracțiunea a fost comisă în participație, inculpații nu au restituit cheltuielile suportate de partea vătămată pentru tratament, precum și nu s-au luat în considerație și suferințele morale suportate de acesta. Circumstanțele date denotă faptul că inculpații au manifestat de la bun început o indiferență totală față de urmările survenite, nu au conștientizat consecințele încălcării legii, nefiind în așa mod atins scopul pedepsei penale.

5.1. Decizia instanței de apel mai este atacată cu recurs ordinar și de către partea vătămată Gudima Vasile, prin care, indicându-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile părții acuzării, cât și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel încât soluția în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților, cât și-n latura civilă, este neîntemeiată. În motivarea recursului a mai indicat că după părerea sa, nu s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpaților, care pe tot parcursul procesului penal au dus în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, încercând să prezinte probe false, concomitent intimidând participanții la proces prin comportament agresiv, precum și de faptul că în urma acțiunilor inculpaților el a rămas invalid de gradul II. În urma celor expuse, consideră că corectarea inculpaților este posibilă doar cu stabilirea unei pedepse privative de libertate.

5.2. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar și de către avocatul Panaghiu Alexandru în numele inculpaților, prin care, fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dar indică încălcarea art. 4 alin. (1) Protocolul 7 CEDO, a solicitat casarea acestora rejudecarea cauzei cu dispunerea achitării inculpaților.

În motivarea cerințelor recurentului, se indică asupra faptului că instanțele judecătorești nu au intrat în esența argumentelor invocate de apărare, le-au ignorat și nu s-au expus asupra lor. Astfel, se atrage atenția asupra omiterii de a lua în considerație faptul că inculpații au fost sancționați anterior

pentru aceleași acțiuni în cadrul procedurii contravenționale, iar hotărârile de revizuire a proceselor contravenționale respective le consideră ilegale. Se mai critică faptul omisiunii de a constata că acțiunile inculpaților au constituit legitimă apărare, precum și respingerea de către instanța de apel a cererii audierii martorului Gudima Vadim (feciorul părții vătămate), care putea relata detaliat circumstanțele cauzei, fiind martor ocular. În altă ordine de idei sunt criticate aprecierile instanței de apel privind constatarea faptului că partea vătămată nu s-a aflat în stare de ebrietate, pe când aceste circumstanțe au fost infirmate de către martori, care au indicat că ultimul a servit băuturi alcoolice. La fel, se indică că nu a fost probat faptul provocării vătămarilor corporale de către inculpați, precum și solicitările din acțiunea civilă au fost exagerate și au avut ca scop îmbogățirea fără justă cauză a părții vătămate din contul inculpaților.

5.3. Referințe pe marginea recursului declarat de către avocatul Panaghiu Alexandru în numele inculpaților Gandrabura Alexandru, Butuc Sergiu și Radu Iurie au depus procurorul și partea vătămată Gudima Vasile, prin care și-au exprimat dezacordul cu cererea de recurs înaintată, invocând că aceasta urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă.

6. Judecând argumentele recursurilor ordinare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

6.1. Referitor la recursurile ordinare declarate de către procuror și partea vătămată Gudima Vasile.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța poate respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temeiuri pentru recurs, de către procuror și partea vătămată Gudima V. au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu se cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, totodată invocând că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prvederilor legale – temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Însă, Colegiul lărgit constată că, textul recursurilor procurorului și al părții vătămate Gudima V. nu cuprind motive relevante ori argumente din punct de vedere ale temeiurilor stipulate în pct. 6) , 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

În drept, hotărârile contestate corespund tuturor prevederilor legii de

procedură penală, fiind legale și întemeiate.

După cum rezultă din recursuri, recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților în baza art. 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, însă critică hotărârea contestată în partea individualizării pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată inculpaților Gandrabura A., Butuc S., Radu I. pe un termen de probă de 1 an 6 luni, fiecăruia.

În acest sens, Colegiul lărgit relevă că sancțiunea art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, în baza căruia au fost condamnați inculpații, prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 6 ani.

Conform art. 16 Cod penal, această infracțiune se atribuie la categoria celor grave.

Prin sentința primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, inculpații Gandrabura A., Butuc S., Radu I. au fost condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 3 ani închisoare, fiecare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an 6 luni, tot fiecăruia.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, este în drept să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Totodată, Colegiul lărgit enunță că instanțele de judecată, la stabilirea pedepsei inculpaților, au ținut cont de următoarele circumstanțe, și anume: infracțiunea comisă de inculpați face parte din categoria celor grave, lipsesc circumstanțele agravante sau atenuante, personalitatea inculpaților, care nu au antecedente penale, nerecuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, urmările prejudiciabile ale faptei comise - criterii care întrunesc condițiile de aplicare ale prevederilor art. 90 Cod penal.

Invocând doctrina juridică, Colegiul lărgit stipulează că instituiția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau

pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Potrivit textului alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care sunt arătate în decizie. În plus la cele menționate, instanța de judecată va ține seama de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate.

Conform circumstanțelor speței în cauză, rezultă că și partea vătămată Gudima V. a aplicat forța fizică față de inculpați, inclusiv cu aplicarea unui ciob de sticlă, cu care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 4789 din 09 septembrie 2009, inculpatului Gandrabura A. i-au fost cauzate – plagă tăiată și excoriații pe față posibil cu un ciob de sticlă, ce au dus la o dereglare a sănătății de scurtă durată, calificate ca vătămare corporală ușoară (Vol. I, f.d. 27-28 cu foto).

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit consideră că careva impedimente în suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpaților nu au fost stabilite în speță, iar instanța de apel, ținând seama pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art.75 Cod penal, corect a menținut sentința primei instanțe, prin care inculpaților li s-au aplicat pedepse echitabile în limitele legii penale.

În ce privește latura civilă, partea vătămată Gudima V., pur declarativ a invocat în recurs, că decizia atacată nu-i motivată în această parte, fără a aduce motive concrete de critică a soluției în motivarea recursului (Vol. III, f.d. 159-162).

Conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu poate să se manifeste în favoarea acuzării prin invocare din oficiu a carevai motive, iar partea vătămată face parte din partea acuzării (Titlul III, capitolul I al Codului de procedură penală), astfel se va declara inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și recursul părții vătămate Gudima V. în latura civilă.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești și potrivit legii, urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

6.2. Referitor la recursul ordinar declarat de către avocatul Panaghiu Alexandru în numele inculpaților Gandrabura Alexandru, Butuc Sergiu și Radu Iurie.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanțele de judecată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, examinate și relatate în cuprinsul hotărîrilor atacate.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpaților privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în ambele instanțe au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind examinate și verificate în condițiile legii.

Referitor la criticele invocate de recurent precum că instanțele ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor s-au bazat doar pe probele părții acuzării, dând prioritate probelor prezentate de partea acuzării și respingându-le pe cele invocate de partea apărării, Colegiul lărgit reține următoarele.

În ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, în conformitate cu art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile părții vătămate, a martorilor și ale inculpatului se consideră probe egale, legea nu stipulează că depozitiile părții vătămate au prioritate față de cele ale inculpatului, iar instanța de judecată, având în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probele prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Deci, așa cum reiese în mod evident din actele dosarului, instanța de fond a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce susțin vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii care le-a fost imputată prin rechizitoriu.

De asemenea, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit conchide că și această instanță a respectat această obligație, a apreciat în mod obiectiv atât declarațiile părții vătămate, a martorilor, cât și ale inculpaților, declarațiile părții vătămate Gudima V. și-au găsit confirmarea și prin alte probe recercetate în cadrul ședințelor instanței de apel.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dînșii au relatat informațiile cunoscute de ei, referitor la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, dându-le o apreciere obiectivă și corectă.

De altfel, Colegiul lărgit reiterează că, indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care este invocată de recurent, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanței de fond și de apel.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din

dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În continuare, Colegiul lărgit respinge ca fiind inadmisibile și argumentele recurentului, precum că instanțele de judecată inferioare au omis faptul că inculpații au fost sancționați anterior pentru aceleași acțiuni în cadrul procedurii contravenționale, iar hotărârile de revizuire a proceselor contravenționale respective sunt ilegale, din motiv că deciziile CPS Buiucani mun. Chișinău din 20 octombrie 2009 de sancționare contravențională în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional în privința inculpaților au fost casate prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014 (Vol. III, f.d. 79-81), care nefiind atacată cu recurs ordinar, a devenit definitivă. Astfel, nu poate fi acceptată încălcarea art. 4 alin. (1), Protocolul 7 CEDO, a dreptului de a nu fi judecat și pedepsit de două ori pentru aceeași infracțiune.

De asemenea, Colegiul penal lărgit mai respinge și argumentele referitoare la faptul, că acțiunile inculpaților au constituit legitimă apărare, susținând motivele instanței de apel, care a invocat că „întrucât legitima apărare presupune săvârșirea unei fapte pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public. Astfel, inculpatul Gandrabura Alexandru i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu capul în față, după ce ultimul ținea în mână un ciob din sticlă întru a se autoapăra de inculpați. Mai mult, inculpații au atacat partea vătămată fiind în trei, primul fiind singur și recurgând la metoda de autoapărare și anume ciobul din sticlă”.

Ce ține de criticile recurentului precum că neîntemeiat a fost respinsă de către instanța de apel cererea de a fi audiat martorul Gudima Vadim (feciorul părții vătămate), care putea relata detaliat circumstanțele cauzei, fiind martor ocular, Colegiul lărgit indică că audierea marorului dat nu este în stare să răstoarne situația de fapt stabilită de către instanțele inferioare, de vreme ce vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii incriminate a fost confirmată prin cumulul de probe administrate de partea acuzării, examinat în prima instanță și care sunt concludente și pertinente, descrise amănunțit în sentința și decizia atacate. Totodată, se mai constată, că potrivit prevederilor art. 413 alin. (4) Cod de procedură penală, părțile pot invoca necesitatea administrării de noi probe, indicând motivele care au împiedicat prezentarea lor în prima instanță, criticând aceasta în apel, ce nu este realizat în speța dată (Vol. II, f.d. 125-126).

În aceeași ordine de idei, Colegiul lărgit nu acceptă inclusiv argumentele apărării privind „modul eronat de apreciere a instanței de apel asupra

constatării faptului, că partea vătămată nu s-a aflat în stare de ebrietate, pe când aceste circumstanțe au fost infirmate de către martori, care au indicat că ultimul a servit băuturi alcoolice”, deoarece conform rezultatului analizei de sânge la alcool nr. 326 din 09.04.2010, la data de 03 septembrie 2009, în sângele părții vătămate Gudima V. nu se conținea alcool etilic.

Un alt aspect invocat de partea apărării în cererea de recurs s-a referit la faptul că nu a fost probat faptul provocării vătămarilor corporale medii de către inculpați, însă Colegiul lărgit îl consideră inadmisibil, întrucât conform rapoartelor de expertiză medico-legală, de tot au fost efectuate 4 expertize medico-legale, producerea leziunilor corporale depistate la partea vătămată Gudima Vasile în ansamblu de la cădere se exclude (Vol. I, f.d. 33-34; 45-46; 66-67; 130-131), iar provocarea vătămarilor corporale la partea vătămată de către inculpați se mai dovedește și prin declarațiile părții vătămate (Vol. I, f.d. 12-13, Vol. II, f.d. 87-90), precum și ale martorilor Pîslari Igor (Vol. I, f.d. 136, Vol. II, f.d. 84-87), Pîslari Raisa (Vol. I, f.d. 138), Bălțătescu Ion (Vol. I, f.d. 139), Dvininov Petru (Vol. II, f.d. 99), majoritatea din ele confirmate în prima instanță.

Cu referire la critica soluției în partea laturei civile, Colegiul lărgit constată, că în recurs (Vol. III, f.d. 165) pur declarativ se invocă numai că „acțiunea civilă înaintată de Gudima Vasile este una inadmisibilă, neîntemeiată, neprobată și pe alocuri absurdă”. Alte motive de critică concretă a soluțiilor în această parte a primei instanțe, motivată în sentință (Vol. I, f.d. 121) și în decizia instanței de apel (Vol. II, f.d. 142-143), recursul părții apărării nu conține.

Colegiul lărgit invocă că nu acceptă critica soluțiilor instanțelor de judecată în partea laturii civile fără a fi invocate motive concrete de critică a soluțiilor, căci instanța de recurs, conform prevederilor art. 24 Cod de procedură penală, nu poate să se manifeste în favoarea nici a părții apărării, adăugând motive de critică din oficiu, astfel se va declara inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat acest recurs și în partea laturei civile, considerând soluțiile instanțelor ca întemeiate și legale.

Prin urmare, recursul declarat de către avocatul Panaghiu Alexandru în numele inculpaților Gandrabura Alexandru, Butuc Sergiu și Radu Iurie urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărârilor atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, de către partea vătămată Gudima Vasile și de către avocatul Panaghiu Alexandru în numele inculpaților Gandrabura Alexandru, Butuc Sergiu și Radu Iurie, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 iunie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014 în cauza penală privindu-i pe **Gandrabura Alexandru Andrei, Butuc Sergiu Ion, Radu Iurie Efim**, cu menținerea hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Toma Nadejda

Alerguș Constantin